न्तरे पुनः। मानुषत्वमनुप्राप्य छिन्नघ्राणोह्यशोभनः। स निन्द्यः सत्सभामध्ये न प्रवेश्योभवेद्धि सः"।

१० छिन्नहस्तता छिन्नपादता च "अतः परं छिन्नहस्तोयतो भवति मानुषः। शृणुष्व तत् प्रवक्ष्येऽहं स्वकर्म्मवशतश्च सः। पिता माता गुरुर्बुद्धः क्रोधाविष्टेन ताडितः। विनाऽपराधतो जन्तुं योवा हन्याद्विमोहितः। यमलोके वसेत् सोऽपि छिन्नहस्तो भवेदिह। करेण ताडनाच्छिन्नपाणिर्भवति पामरः। पादेन छिन्नपादस्तु मर्त्योवै जायते ध्रुवम्"।

११ छिन्नकर्णता। "मिथ्यापवाददुर्वृत्तं येन तापः परो भवेत्। मानुषस्य, ततोदुष्टाः श्रावयन्ति महीपतिम्। ते क्रूराश्छिन्नकर्णाश्च जायन्ते पृथिवीतले"।

१२ कराङ्घ्रिहीनता। "सैन्ययोरुभयोर्यत्र संग्रामे चातिदारुणे। स्वामिनं सङ्कटे त्यक्त्वा ये भग्नाः पापबुद्धयः। स मृतो गृह्यते दूतैर्भीषणैर्विकटाननैः। पूतिगन्धवृतैः पाशैर्नीयते यमसादनम्। तर्ज्यमानः शरैः खड्गैः कूटमुद्गरपाणिभिः। यमाज्ञाकारिभिस्तैस्तु पात्यते नरकं शृणु। असिपत्रवनं घोरं नरकं शतयोजनम्। योजनायुतगम्भीरं ज्वलत्खड्गसमाकुलम्। पाट्यन्ते तत्र तैः खड्गैः शितधारसमाहितैः। ये भग्नाः स्वामिनं त्यक्त्वा मित्रं प्राप्य च मानुषाः। क्रन्दमानाश्च तिष्ठन्ति यावदाभूतसंप्लवम्। कर्म्मावसाने जायन्ते मानुषत्वमतः परम्। कराङ्घ्रिभ्यां विहीनस्तु दुष्टजीवः प्रवर्त्तते। नास्त्यस्य कर्म्म संप्रोक्तं येन मुक्तो भवेन्नरः। जन्मजन्मनि जायन्ते छिन्नाङ्घ्रिकरवेदनाः।

१३ प्रसङ्गात् युद्धकर्म्मविपाकः "अतःपरन्तु ये शूरास्तेषां माहात्म्यमुत्तमम्। स्तोकमात्रमतस्तात! शृणुष्व गदतोमम। विद्रुतेषु च सैन्येषु सङ्कटेषु समन्ततः। नृपं प्रति यदा गच्छेत् सा यात्रा क्रतुभिः समा। ललाटदेशे रुधिरं स्रवच्च यस्यापि वक्त्रे पततीह किञ्चित्। तत् सोमपानेन हि तस्य तुल्यं संग्रामयज्ञे मघवाऽप्युवाच। शूरत्वे यस्य गात्राणि शरखड्गादितोमरैः। भिन्दन्ति न यमः शक्तोग्रहीतुं पुण्यभाजनम्। अश्वोपरि च यः शूरः प्राणांस्त्यजति घातितः। तिस्रः कोट्योऽर्द्धकोटी च द्विगुणं कालतस्तु सः। अप्सरोभिः सेव्यमानोदिव्यलोकमवस्थितः। तमेव पुरुषं प्राप्य दृष्ट्वा सर्व्वाः सुराङ्गनाः। विमानस्थाः समस्ताश्च गायमानाः परस्परम्। परित्यज्य सुरान् यान्ति स्वामिनं प्राप्य हर्षिताः"।

१४ पक्षरोगः "अशस्त्रः पुरुषो येन सशस्त्रेण हतो रणे। तत्कर्म्मणः परिज्ञानं विस्तरेण शृणुष्व वै। त्यक्तास्त्रहत्यादोषेण यमस्य पुरुषैर्भृशम्। आयुःशेषेऽथ संगृह्य यमदूतैर्भयानकैः। तस्मिन् मार्गे दुराधर्षे नीत्वाऽऽज्ञाभिर्यमस्य च। कृकवाख्ये महाघोरे निरये च वसेद्धि सः। प्रक्षिप्तश्चिरकालन्तु महादुःखेन पच्यते। ततो रासभयोनौ स जायते वै स्वयं नरः। ततो मृगस्ततो व्याघ्रस्ततः शस्त्रेण हन्यते। सारमेयत्वमासाद्य मत्स्ययोनौ प्रजायते। तस्माद्वै मानुषीं प्राप्य पक्षरोगेण गृह्यते"।

१५ वैधव्यम् "विरूपं स्वामिनं दृष्ट्वा यौवनेनातिगर्व्विता। दिवानिन्दति दुर्व्वाक्यैः शय्यां न भजते निशि। तेन दोषेण भो देवि! वैधव्यं त्वमपाश्रिता। आज्ञप्ता रमणी या च स्वामिनं भजते न हि। सा वैधव्यमवाप्नोति दरिद्रं यावमन्यते। तस्य दोषस्य पाकोऽयं देवि! वैधव्यमागता"।

१६ बन्ध्यता "पयःपातुमना वत्सस्त्वया पूर्व्वं निवारितः। पुरुषो बन्ध्यतां याति वीर्य्यविक्रमदोषतः। अदक्षिणं व्रतं कृत्वा बन्ध्यत्वमनयोर्भवेत्। अदैवतं मिष्टफलं यो भुङ्क्ते प्राप्यलोभतः। सोऽपि बन्ध्यत्वमाप्नोति कथयामि ततः शृणु। दृष्ट्वा तु मैथुनीभावं विघ्नं तु कुरुते च यः। सोऽपि बन्ध्यत्वमाप्नोति सर्वजन्मनिजन्मनि।

१७ गर्भस्रावः "त्रेतायुगस्य मध्ये तु सञ्जयोनाम भूपतिः। तस्य भार्य्याद्वयं जातं सुमित्रा नन्दिनी तथा। नन्दिनी सुभगा तस्य सुमित्रा या यशस्विनी। प्रसूता सा स्वपुत्रेण तेन पत्या सुमानिता। सापत्न्यपरुषाविष्टा नन्दिनी नीतिवर्जिता। शून्यालये च सहसा छद्मनाऽऽनीय तं सुतम्। शतधा खण्डकं कृत्वा तैलपाके विचिक्षिपे। सानेन विधिना राजन्! दुष्टमत्या निजेच्छया। चकार दारुणं कर्म्म तत्फलं शृणु भूपते!। सा कालवशमासाद्य बालघाताभिदोषतः। गृहीत्वा निष्ठुरैर्बद्धा पाशेन यमकिङ्करैः। नीत्वा निरयमध्ये तु सा प्रक्षिप्ता दुराशया। कर्म्मान्ते कोकिला नाम वैश्यस्य च सुताऽभवत्। भूयोपि विश्वावसुना परिणीता गृहाश्रमे। सर्व्वद्रव्यसमायुक्ते दासदासीसमाकुले। सा पुनः पञ्चमे मासि तृतीये वा चतुर्थके गर्भस्रावोऽभवत् तस्यास्तेन दुःखेन दुःखिता"।

१८ मृतभार्य्यता "अतिक्रम्य त्वया ज्येष्ठं भ्रातरं चात्मनः कृतः। पुरा परिणयस्तेन मृतभार्य्यत्वमागतः। सप्तम्यां यः स्पृशेत्तैलं ज्येष्ठा भार्य्यास्य नश्यति"।

१९ बहुपुत्रता अपुत्रता च } "गवीमुखाद्बहिष्कृत्वा यस्तु द्रव्यं हरेत् पुनः शृणु तस्य यथा पापं कथयामि तवाग्रतः।